

Underbilag 7 til Bilag 2.

Undertegnede Landsretssagførere tillader sig at fremdrage følgende Forhold. Ved Retsplejeloven (§ 1031, 1ste Stykke) fik de Underretssagførere, der havde Bestalling for Lovens Ikrafttræden, 1. Oktober 1919, Ret til at procedere for Landsretten, endog i Appelsager.

Retsplejeloven gav altsaa disse Sagførere en væsentlig Udvidelse af deres hidtidige Kompetence, men fastsatte til Gengæld udtrykkeligt, at de ikke kunde faa deres Bestalling ombyttet med Beskikkelse som Landsretssagførere, ligesom de ej heller maatte betegne sig som saadanne, da de i øvrigt ikke opfyldte de i Loven fastsatte, væsentlig strengere Krav til Landsretssagførernes Uddannelse.

Da de samme Underretssagførere nu kræver den yderligere Begunstigelse at kunne betegne sig som Landsretssagførere, maa vi nedlægge bestemt Indsigelse imod, at dette tilstaas dem.

Vi, som har den af Loven krævede Uddannelse, baade hvad angaar Eksamina (Studentereksamen og fuldstændig juridisk Embedseksamen) og aflagt Prøveprocedure, der har forlænget vor Fuldmægtigtid med gennemsnitlig 1 Aar, vilde anse det for en stor Uret mod os, som har bragt disse Ofre af Tid og Arbejde.

De strenge Krav, som Loven stiller for Opnaaelse af Bestalling som Landsretssagfører, skulde jo netop overfor Befolkningen være en Betryggelse for Landsretssagførernes Kvalifikationer.

Vi har allerede lidt under, at Benævnelsen skiftede fra Overretssagfører til Landsretssagfører, men rent nedbrydende vilde det være for os og ganske forvirrende for Befolkningen, om Underretssagførerne nu yderligere skulde kunne kalde sig Landsretssagførere uden at opfylde Lovens Krav herom. Vi taler ikke alene paa egne Vegne, men paa alle deres, som er slaaet ind paa samme Uddannelsesvej, som vi har tilbagelagt. Vilkaarene i vor Levevej er i Forvejen haarde, og vi maa kunne kræve, at der ikke borttages noget af, hvad Loven tilsikrede os for vort lange og brydsomme Arbejde med at dygtiggøre os til Opnaaelse af den Bestalling, som skulde være Lønnen, og som *kun* skulde kunne opnaas derigennem.

Retsplejen maa være en fast Ordning, hvis Grundbestemmelser ikke bør kunne rokkes til Gavn for dem, der ikke opfylder dens Krav, og til Skade for dem, der opfylder dem.

(64 Underskrifter).